

Titel: Udrag fra Bogen om Adler

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K15", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K15*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-boa-kom-shoot-boa-702.pdf> (tilgået 31. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K15

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

◀ **Censuren ... Johannes Climacus ... ikke glemme - Mediationen** : hentyder til slutningen af J.F. Hagens anmeldelse i *Theologisk Tidsskrift* (162,32), hvor Hagen fremsætter sin vurdering: »Hvad Andet er nu Pointen i Forf. antithetiske Deductioner end med Skarphed og fra en ny Side at gjøre den gamle Sætning gjældende, at Christendommen er en ny Skabelse? Og det kan i Sandhed ikke ansees for et overflødigt Arbejde atter og atter at minde herom paa en Tid, da Størstedelen af de i den strenge Videnskabs Skole uddannede Aander gjøre sig al optænkelig Umage for at udslette det Specifikke i Christendommen, og (...) forvandle den til en saadan almindelig Ideegehalt, som den græske Viisdom allerede havde tilegnet sig og vidste god Besked om, og til hvis Promulgation [offentlige kundgørelse] der ikke udkrævedes saa store Anstalter som Christendommen. I denne Henseende er da Forf.s skarpe og indtrængende Undersøgelse fuldkommen berettiget. Et andet Spørgsmaal er det derimod, om det ikke er gaaet ham, som det ogsaa gik hans nærmeste Forløber i vor Literatur [Johannes de silentio, den pseudonyme forf. af *Frygt og Bæven*], at han i sin Iver for at drive Troens Opgaver op til deres høie Værdi, i sin begeistrede Interesse for i Modsætning til det Almeen-menneskelige at vindicere [hævde] Troen i dens Transcendens som et Paradox gjør et nyt Indgreb i Troens Interesser«, s. 181f. Sluttelig peger Hagen på mediationen dog uden at anvende begrebet, idet han vil »minde den ærede Forf. om, at Christendommen, skjøndt den urgerer [fremhæver, betoner] det afgjørende Øieblik, 'Tidens Fylde,' og lader Guden nedstige fra Himlen, dog ikke lader ham komme som himmelfalden, men tvertimod lærer en præexisterende Virksomhed af Guden i Tiden, at Christendommen, som vakte den dybeste Syndsbevidsthed og prædikede Omvendelsens Nødvendighed, ogsaa har sit γνῶθι σεαυτὸν [gnēthi seautòn, 'kend dig selv'], en Samviden af Menneskets Aand med Guds Aand«, s. 182. – **Censuren:** bedømmelsen (af en eksaminands kundskaber og præstation), dommen. – **Mediationen:** Begrebet 'mediation', der ikke forekommer hos Hegel, anvendes af de da. hegelianere som gengivelse af det hegelske begreb 'Vermittlung', 'formidling' el. 'forsoning'. Jf. fx § 9 i A.P. Adlers *Populaire Foredrag over Hegels objective Logik* (91,6), hvor det hedder, at »Mediationen er Modsætningernes Forsoning i den høiere Eenhed«, s. 19, og videre s. 20: »Mediationen vil (...) kun have med Momenter at gjøre, mellem hvilke der er virkelig Strid; det er ingen Sag at komme frem med tilsyneladende Negationer, blotte Forskjelligheder (saalidt som at opstille Treheder). (...) Negationen er altsaa Dialectikens første Proces, Mediationen dens anden Proces. Dialectik er det fælleds Navn for hele den i Sagens Natur grundede Bevægelse, hvorved det Eensidige gaaer over i det Modsatte (negeres) og begge gaae sammen i en høiere Eenhed (medieres)«. Jf. også J.L. Heiberg »Det logiske System« i *Perseus* (95,15), nr. 2, s. 18, s. 21 og især s. 30.

I trykt udgave: Bind 15 side 163 linje 8